

ÍTRÓTTUR

sosialurin, box 76, 110 tórshavn - tlf 31 18 20 - fax 31 47 20 - teldupost til ítróttin: emil@sosialurin.fo

Lesið eisini ítróttin á Internetinum

www.sosialurin.fo

Føroyingarnir ræðast ikki skotska høvuðspælið

Fótbóltur: Todi hevur ikki gloymt møguleikan, sum hann hevði í Glasgow, og Jákup stúrir ikki fyri, at skotarnir skulu gera so nógv um seg í høvuðspælinum í føroyska brotsteiginum

Føroyska landsliðið vandi á vøllinum hjá Co Rangers, sum er tætt við Aberdeen Thistle Hotel, har teir halda til, sunnudagin seinnapartin og mánadagin seinnapartin.

Venjarin heldur framvegis, at nógv hvíld er sera týðningarmikil sum liður í fyrirleingunum til stríðið í kvøld, og tað hevur givið seg til kennar í, at eingin fyrirpartar

venjing hevur verið mánadagin og í gjár. Mánadagin vóru spælarnir fyrirpartin inni í miðbýnum og keyptu, og í gjár vóru teir útferð fyrirpartin. Í gjárkvøldið klokkan 18.30 skuldu teir venja á vøllinum, har teir skulu spæla í kvøld klokkan 20.00.

Lagið er sera gott á spælarnum. Tað kendist heilt væl á venjingini í fyrrakvøldið. Sámal Jøensen og Pól Thorsteinsson, sum ikki vandu saman við hinum sunnudagin, høvdu ongar trupulleikar í fyrirpartinum, og allir átjan koyrdu á. Ein stórur partur av venjingini var, at trý lið spældu á lítlum vølli við stórum málum. Tvey lið vóru á vøllinum í senn, og tað var lagt upp til, at teir skutu nógv móti málunum hjá teimum frágæru góðu málverjunum, sum eru við á ferðini.

Spælarnir tóktust hava vunnið seg heilt aftur, eftir stríðið í Litava. Lagið var gott, og teiringu uppi venjingina við lív og sál. Onkuntíð kundi venjarin seg noyðdar at biðja teir ansa sær, at teir ikki skaddu hvønn annan, men allir komu frá tí í øllum góðum.

Skotski venjarin Craig Brown nevnið ikki óvantað Toda Jónsson sum mannin, ið skotska venjarin skal ansa sær fyri

Gyði møguleikin

Tá skotski venjarin, Craig Brown, hevur verið biðin um at vísa á onkran spælara, sum hann heldur vera sera vandamiklan á føroyska liðnum, so ívaðist hann ikki, men vísti á Toda Jónsson, og tað var eisini eftir álopsmanninum hjá FCK, at skotsku tíðindamennirnir fregnaðust eftir, tá teir fylgdu við venjingini. Tað gjørdi tað ikki verri, tá teiringu at vita, at annar av abbum hjá álopsmanninum var ættaður úr Skotlandi, og onkur helt skemtandi fyri, at tað var spell, at Todi hevði spælt fyri Føroyar, tí annars hevði einki verið í vegin fyri, at hann kundi umboðað Skotland.

Men Todi Jónsson spælir fyri Føroyar, og hann vil ógvuliga fegin skora í kvøld. Tað vilja álopspælarnar altíð, men ynskið hjá Toda er serliga sterkt hesa ferð:

– Nei, eg havi ikki gloymt møguleikan, sum eg fekk í Glasgow fyri fyra árum síðani. Kurt Mørkøre, sum ta ferðina var á miðvøllinum, spældi meg leysan, og eg rann undan einum verjuspælara inn í brotsteigin. Eg haldi, at skotið var ikki so galið, men tíverri fyri meg og okkum, so vardi Andy Goram, sum vardi skotska málið ta ferðina, sera væl við einari refleksjarging. Tað havi eg ofta iðræð meg um, men nú fáa vit og ein nýggjan møguleika, staðfestir Todi Jónsson, sum við átta málmur er toppskjútti í teimum 55 altjóða skrásettu landsdystunum, Føroyar higartil hava spælt. Todi skoraði síðst, tá Føroyar vunnu 2-1 móti Malta á Svagaskarði. Tað var 8.

juni í fjør ella fyri meiri enn sekstán mánaðum síðani.

Høvuðspælið stóran týðning

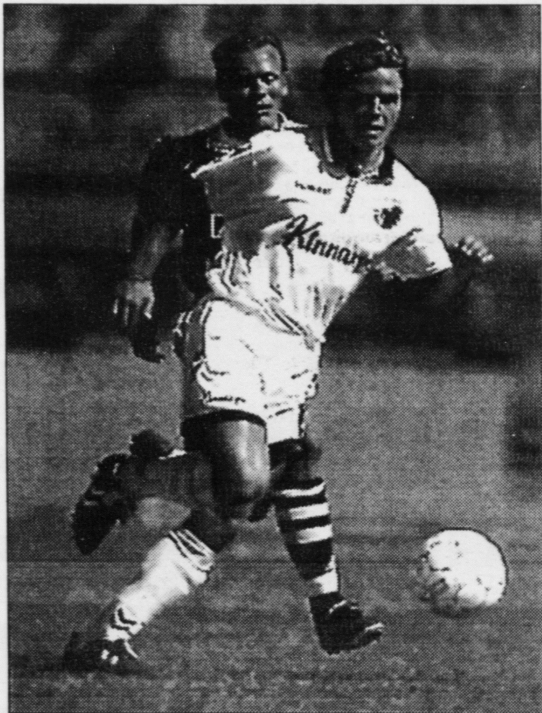
Jens Martin Knudsen, Jens Kristian Hansen, Óli Johannesen og Henning Jarnskor vóru allir í føroysku verjuni, tá Føroyar fyri fyra árum síðani taptu 5-1 í Glasgow, og teir minnst allir aftur á uppskriftina, sum skotar brúktu, tá teir skoraðu:

– Teir oystu eina rúgvu av høgum bóltum í brotsteigin, og serliga var tað Pat Nevin, sum syrgdi fyri innleggnum úr høgna borði. Málini fingur teir, tá teir stútaðu innleggini í kassan, ella tá teir vóru fyrstir á, eftir at stríð um bóltin eftir innlegg var enda við, at bólturin datt niður í brotsteigin, minnst Jens Martin Knudsen aftur.

Men Jákup Mikkelsen, sum hesa ferð hevur latið Jens Martin Knudsen plássid á beinkinum, har Herfølge málverjin sat, tá føroyingar fyrr ferðina royndu seg í Skotlandi, er ikki so bangin fyri, at tað hesa ferð skal eydnast hjá skotum at fáa fleiri mál eftir høggar bóltar inn í brotsteigin:

– Vit hava hugt at 1. hálvleiki av málleysa dystinum, sum Litava og Skotland spældu í Vilnius, og eg haldi ikki, at skotarnir vóru ræðandi. Vit lögdu serliga til merkis, at verjuspælarnir hjá Litava vóru betri í luftini, enn skotarnir vóru, og tað var hugaligt leygardagin at siggja, at verjuspælarnir hjá okkum ikki høvdu stórvægis trupulleikar í høvuðspælinum móti Litava, sigur Jákup Mikkelsen.

Spælarnir, venjarin, leiðararnir og hjálparfólkini eru samd við pressuni og teimum 20 ferðafólkunum, sum vóru við í Litava og eru við í Aberdeen, har tey halda til á nýggja Patio gistingarhúsinum tætt við miðbýin, at tað hevur verið gott fyri seinnapartin av ferðini, at leiðin fyrst gekk til Litava og síðani til Skotlands og ikki mótsatt. At tað eydnast at fáa eitt stig við úr Litava hevur ikki gjørt lagið í Skotlandi verri. **jh**

Allan: Ikki burturvið at miðja eftir javnleiki

Tað hevur verið stóran gravgangur eftir venjaranum hjá føroyska landsliðnum, síðani landsliðið kom til Aberdeen sunnumorgunin. Skotsku fjølmiðlarnir og onkrir eingilskir við minnst framvegis avrikini hjá ársins spælara í Europa í 1977, og tað er einki at ivast í, at javnleikurin í Litava leygar kvøldið hevur økt um áhugan fyri dystinum og virðingina fyri føroyska liðnum. Føroysku ferðaleiðararnir hava kent seg noyðdar til at vísa fjølmiðlafólkunum burtur, tá tey hava roynt at fingið samband við venjaran á gistingarhúsinum, men í sambandi við venjingarnar hava teir sjál vandi tosað við venjaran, og seinnapartin í gjár skuldi tað vera tíðindafundur. Allan Simonsen er vanur við eitt

sindur av hvørjum – ikki minst frá tíðini í Barcelona – og hann letur seg ikki renna um koll av pressuni.

– Tað er hugaligt, at lagið er gott, og eg merki, at spæligleðin kanska er størri, enn hon nakrantíð hevur verið. Vit hava onkrar smávegis trupulleikar við skaðum, men eg rokni avgjørt við, at allir átjan verðatøkir til dystin, og eg ætli mær ikki at gera tær stóru broytingarnar á liðnum, sum stóð seg so væl í Litava, er boðskapurin hjá venjaranum, sum har við letur skýna ígjøgnum, at hann ætlar at leggja fyri við sama liðnum, sum spældi í Vilnius.

Heldur tú, at spælarnir eru komnir fyri seg eftir dystin í Vilnius og ferðingina higar?

– Tað sær soleiðis út, og eg havi eina greiða fatan av, at spælarnir eru fysiskt betri fyri nú, enn teir vóru fyri góðum tveimum árum síðani, tá vit í fyra dagar spældu tveir landsdystir. Ta ferðina var tað týðiligt í 2. hálvleiki móti Spania, at stríðið móti Slovakia hevði kostað nógvá orku. Sjálvandi kann tað hugsast, at tað verður neyðugt við fleiri skiftum í kvøld, men tí kvígi eg ikki so nógv fyri, tí eg haldi ikki, at bonkurin nakrantíð hevur verið breiðari og sterkari, enn hann er á hesari ferðini, staðfestir venjarin.

Tá vit tosa um útlitini í kvøld, kvigir venjarin ikki so nógv fyri einum stórum skræðli. Hann visir á, at talan hevur verið um stórgæva framgongd eftir stóra lúsingin í

Estlandi fyrst í juni, og Allan Simonsen fjarir ikki, at hann ikki heldur møguleikan fyri at fáa eitt stig at vera langt burtur:

– Undir vanligum umstøðum er Skotland styrkismett nógv hægri, enn okkara lið er, og teir eru sjálvandi favorittar á heimavølli, serliga eftir at teir ikki stóðu seg so væl móti Estlandi. Sum altíð í fótbólti so veldst tað eisini hesa ferð um, hvussu dysturin fer at taka ser upp, men eg havi álít á mínum spælarnum. Teir hava tapt tepurt 1-0 móti Bosnia og Kekkia, og í báðum førum hava vit verið óhepnir. Móti Litava fingur vit fyrsta stig í hesari undankappingini, og nú vóni eg, at vit kunnu fáa fyrsta málið og helst eisini í minsta lagið eitt stig.

Hvussu rokna tú við, at dysturin fer at taka seg upp?

– Teir fara at leggja fyri við nógvari ferð, og tað fer at seta okkum undir eitt stórt trýst. Megna vit at koma undan tí, og ferðin lækkar eitt sindur, so vóni eg, at framrættaða spælið hjá okkum fer at hanga betri saman, enn tað gjørdi í Litava. Vit fara undir øllum umstøðum at fáa málmöguleikar – tað gjørdi vit fyri fyra árum síðani, tá vit taptu nógv, og tað gjørdi vit leygardagin, sjálvt um vit vóru undir ógillum trýsti – og so hevði tað verið sera hugaligt, um vit høvdu megnað at gera mál, yniskir Allan Simonsen, sum kortini ásannar, at hann hevði einki havt ímóti einum málleysum javnleiki afturat. **jh**